

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Iosephina Lvcernensis

**Reiß, Jacob
Tschan, Jacob**

Constantiae, 1658

67. Iosephos omnes Evangelicos antegressus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9773

illis. Thren. Ierem. 4. v. 4. Idem etiam 17. fuit cuius Benedictio originem traxit ex immaculatâ Virgine, rubo verè incombusto, procedens inde super caput ipsius & verticem IESV Nazaræi maximi. Sed 18. deriuari benedictio hæc in alios non potuit, nisi per crucem eiusdem; cuius fastigium per fidem adorari debet. Vaticinia autem 19. vbi plura sunt, quàm in hac noua lege? Vbi 20. Terra promissionis vitæ æternæ non tantùm à IOSEPHO, sed nobis omnibus, ardentissimis studijs expetitur. At quantò beatior est ista vita, vitæque promissio? quantò etiam mors securior ac suavior, quàm mors Patriarchæ Ioseph, ac promissionis terra ab ipso exoptata? Iure igitur dicere possum, IOSEPHVM nostrum esse Ioseph Patriarchâ præstantiorem, Suâ, Virginis, IESV, & nostrâ causâ.

ELOGIUM LXVII.

IOSEPH.

Iosephos omnes Euangelicos antegressus.

ECkius, quem in ea editione, quam præ manibus habemus, appellant Galli in fronte libri, *unicum prope priore sæculò Catholica Fidei assertorem, hereticorumque omnium impugnatorem*, initio serm. de S. IOSEPH ait, si vniversam reuoluamus scripturam, singulorum Iosephorum laudes huic vni IOSEPHO tribui decenter posse. Et ille quidem quatuor in lucem dedit. Sed quoniam inter eos etiam ipse, de quo agitur, est, licebit vtique ex

Euan-

Euangelica Historia illi etiam substituere, quocum is minori verecundia comparari possit.

Est autem primus idem de quo proxime egi, Patriarcha *Ioseph* Cuius laudes Ecclesiasticus 49. v. 16. et. 17. complectens, *nemo inquit, natus est in terra vt Ioseph, quinquatus est homo, princeps fratrum, firmamentum Gentis, rector fratrum, stabilimentum populi: & ossa ipsius visitata sunt, & post mortem prophetaverunt.* Quæ verba equidem lubens volensque pluribus exponere caperem; Verum nec tempus nec amor me finit abiungere tantisper institutæ Orationis cursum. Dic enim, amabo, quis inter eos, qui consueto naturæ ordine nati de mulieribus sunt, ita natus est vt IOSEPH noster? Nascuntur alij hominibus porius similes, quàm homines. At noster dum natus est, iam homo fuit, rationis compos, plenus gratiâ, sine fomite & peccato instar hominis primi, priusquam Infernali serpenti auscultaret. In quo quæ primò dixi, hîc quoque eo sensu intelligi volo.

Cæterum quia reliqua Eccles. verba clariora sunt, quàm vt interpretis face habeant opus, transeo potius ad *Iosephum* alterum; ab Arimathiâ cuius festum 17. Martij agitur, nobilem centurionem, virum bonum ac iustum, testem veritatis publicum, expectantem Regnum Dei, qui audacter à Pilato Corpus IESV petijt, obtentumque deposuit à cruce, ac Syndone involutum intulit monumento suo, recens in petra exciso, advolvens ad ostium eius prægrandem lapidem, In quo, quod desideret

sideret aliquis nihil; quod verò laudet, plurimum sanè est. At non est aliquid, quo noster IOSEPHVS minor sit? Ille enim, quæ præstitit officia, mortuo præstitit; & vnico die paucisque horis; ac sine grauiore damnò, damniue periculo. At hic noster nondum integrè natus, eiusque coniugem accepit, & operam postea perdifficilem inter innumeras ærumnas, ac pericula quauis morte acerbiora, per annos non pauciores triginta, constanter impendit.

Huic porrò tertius succedit *Iosephus*, ignotus ille quidem vulgò, sed prolatus in lucem à Baronio in Notis Romani Martyrologij ad diem 20. Martij, quo ipsum inter martyres Ecclesia celebrat vnà cum Victore fratre suo, ac matre Photinià samaritanà muliere, quæ olim IESV dixit, Ioan. 4. v. 15. *Domine da mihi aquam*, accepitque, illo mortis genere defuncta, quo sine diuerticulo ascenditur ad Cælum. Hæc aqua verò quam longe vberior inundauit IOSEPHVM nostrum? si enim dulcius ex ipso fonte bibuntur aquæ, en ipse fons perennis IESVS immergit se in labia, & genas, & manus ac pectus IOSEPHI Patris sui. Totus adeò huius est, & esse vult, vt iam ne quidem desiderij locus esse possit.

Demum quartò loco *Ioseph* ille adest Alphæi & Mariæ Cleophæ filius, frater Simeonis, & Iudæ & Iacobi minoris, quem Iosephum dixi ab Ecclesia coli 20. Iulij; quemque, *Barsabam* hoc est *filium conversionis & iustum*, compellant acta. c. 1. v.

23. Hic quidem inter discipulos IESV eo prouectus est famâ virtutis, vt apostolatu dignus videretur. Verum non fuit Spiritus sanctus vltius progredi iudicium Apostolorum ne hoc insuper addito IOSEPHI nomine alterius nostri tum dignitatem tum sanctitatem aliquâ ex parte obscurarent. Igitur etiamnum hic noster IOSEPH super alios omnes facile eminet, tam charus MARIÆ Virgini, vt eius memoria Hermano Steinfeldensi Monacho Præmonstratensi imponeret idem IOSEPHI nomen, ac deinceps, ceu sponsum, alterumque IOSEPHVM haberet. De quo Surium legito ad 7. Aprilis.

ELOGIUM LXVIII.

IOSEPH

Maior sanctis Ioachimo & Anna

CAsparus Taufsch de SS, Matre Dolorosa l. 3^a prax. 16, §. 2. *Inter amatores inquit, B. Virginis primum locum, videntur obtinere debere sanctissimi parentes eius, Ioachim & Anna. Et rationem dat, quia genuere, atque educauere, diligentia & affectu maximo, MARIAM filiam suam; eidem imposuere designatum à spiritu sancto nomen; vitam duxere omni ex parte sanctissimam, eamque etiam à peccato veniali immunem, imo & originali, priusquam nascerentur, celeviter exemptam.*

Sub.